

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. v právní věci žalobce: **Eyrie, s.r.o.**, se sídlem Česká Lípa, Mimoňská 3223, proti žalovanému: **Krajský úřad Kraje Vysočina**, se sídlem Jihlava, Žižkova 57, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného,

t a k t o :

- I. Žaloba se **o d m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci se z účtu Krajského soudu v Brně **v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 2 000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou dne 22.9.2015 domáhá vydání rozsudku, kterým by byla žalovanému uložena povinnost dodatečného proplacení způsobilých výdajů projektu „Tvorba a ověření nového vzdělávacího programu Marketingové environmentální vzdělávání pro účastníky dalšího vzdělávání v Kraji Vysočina“ ve výši 106 200 Kč.

Z obsahu žaloby a z příložených listin plyne, že žalovaný dne 14.8.2013 uložil žalobci odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 106 200 Kč (rozhodnutí č.j. KUJI 55395/2013); tento odvod byl zaplacen snížením dotační platby o takto vyměřený odvod. Toto rozhodnutí žalovaného však bylo rozhodnutím Ministerstva financí ze dne 28.3.2014 zrušeno a řízení zastaveno (rozhodnutí č.j. MF-99600/2013/12-1204); v tomto rozhodnutí Ministerstvo financí dospělo k závěru, že žalobce se porušení rozpočtové kázně nedopustil. Poté žalobce požádal žalovaného o proplacení částky odpovídající odvodu (106 200 Kč), žalovaný tak však dosud neučinil; nejprve žalovaný informoval žalobce o tom, že byly uskutečněny kroky k proplacení (přípis ze dne 22.4.2014), poté však žalobce informoval, že řídicí orgán příslušného operačního programu trvá na nezpůsobilosti výdaje a nemožnosti proplacení částky odpovídající odvodu s tím, že jsou iniciována jednání na úrovni ministerstev (přípis ze dne 19.6.2015). Za této situace se žalobce obrátil se svojí žalobou na zdejší soud.

Nezákonný zásah tak podle žalobce spočívá v tom, že žalovaný po dobu více než rok od zrušení rozhodnutí žalovaného (dodatečného výměru) bez právního důvodu zadržuje částku odpovídající odvodu (106 200 Kč).

Z vyjádření žalovaného, které soudu podal, plyne, že na poslední žalobcovu urgenci reagoval přípisem, v němž žalobce informuje o tom, že Ministerstvu financí podal podnět k přezkoumání jeho rozhodnutí ze dne 28.3.2014. Skutečnost, že částku odpovídající odvodu žalobci dosud nezaplatil, žalovaný nezpochybňuje.

Zdejší soud požádal o vyjádření rovněž Ministerstvo financí. To ve svém vyjádření zrekapitulovalo důvody, pro které bylo předchozí rozhodnutí žalovaného o porušení rozpočtové kázně žalobce zrušeno, s tím, že žalobce v rozporu s právními předpisy nepostupoval.

Předtím, než zdejší soud mohl přistoupit k meritornímu posouzení žaloby, musel se zabývat splněním podmínek, za nichž tak mohl činit.

Zdejší soud nedospěl k závěru, že by žaloba byla podána opožděně, jak mimo jiné též namítal ve svém vyjádření žalovaný; opožděnost tedy není důvodem k odmítnutí žaloby. Je sice pravdou, že žalobce ohledně proplacení částky odpovídající odvodu se žalovaným marně komunikuje už od dubna 2014, podstata žalobcem tvrzeného zásahu však spočívá v zadržování této částky. Jde tedy o žalobu proti tvrzenému nezákonnému zásahu, jenž byl podle žalobce započat bezodkladným neproplacením uvedené částky po rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 28.3.2014, popř. po žalobcově žádosti o její proplacení ze dne 7.4.2014, a jenž v době podání žaloby trval. V takovém případě, kdy žalobce na zásah vyvolaný zadržováním uvedené částky nahlíží jako na zásah trvající a na základě obsahu žalobcových tvrzení a k žalobě přiložených listin jej za takto trvající pokládá i zdejší soud, lhůta pro podání žaloby podle zdejšího soudu nemohla uplynout (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.6.2013 ve věci sp. zn. 6 Aps 1/2013).

Žaloba je však podle zdejšího soudu nepřipustná.

Podle § 85 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“), je žaloba nepřipustná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný. Takového určení se žalobce nedomáhá, neboť žaloba směřuje k uložení povinnosti dodatečného proplacení částky odpovídající odvodu (106 200 Kč). Žalobce přitom má jiné právní prostředky ochrany, které mu právní řád nabízí.

O odvodu za porušení rozpočtové kázně žalobce bylo rozhodnuto podle zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“). V prvním stupni rozhodoval žalovaný podle § 22 odst. 7 písm. d) zákona o rozpočtových pravidlech, odvod byl žalobci vyměřen za porušení § 22 odst. 1 písm. a) a § 22 odst. 2 zákona o rozpočtových pravidlech.

Podle § 22 odst. 13 zákona o rozpočtových pravidlech se při správě odvodů a penále podle § 22 odst. 7 a 9 zákona o rozpočtových pravidlech postupuje podle zákona upravujícího správu daní. Porušitel rozpočtové kázně má při správě odvodů za porušení rozpočtové kázně postavení daňového subjektu. Podle § 2 odst. 3 písm. b)

zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), daní se pro účely tohoto zákona rozumí peněžité plnění, pokud zákon stanoví, že se při jeho správě postupuje podle tohoto zákona. Odvod za porušení rozpočtové kázně je tedy daní, žádný jiný zákon správu daní jinak neupravuje (§ 4 daňového řádu) a při správě se postupuje podle daňového řádu (§ 22 odst. 13 zákona o rozpočtových pravidlech). Žalovaný je tu v postavení správce daně (§ 10 odst. 1 daňového řádu), žalobce v postavení daňového subjektu (§ 20 odst. 1 daňového řádu).

Podle § 254 odst. 4 daňového řádu vznikne-li v důsledku zrušení, změny nebo prohlášení nicotnosti rozhodnutí o stanovení daně, jakož i v důsledku neoprávněného vymáhání, vratitelný přeplatek, vrátí jej správce daně bez žádosti ve lhůtě podle § 254 odst. 3 daňového řádu, tj. ve lhůtě 15 dnů ode dne účinnosti rozhodnutí, kterým bylo rozhodnutí o stanovení daně zrušeno, změněno nebo prohlášeno za nicotné, anebo ode dne prohlášení neoprávněného vymáhání. Podle § 254 odst. 5 daňového řádu proti postupu správce daně (mimo jiné podle § 254 odst. 4 daňového řádu) je daňový subjekt oprávněn uplatnit námitku podle § 159 daňového řádu; proti rozhodnutí o této námitce se lze odvolat.

Jestliže tedy žalobci vznikl v důsledku rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 28.3.2014, kterým bylo zrušeno rozhodnutí žalovaného ze dne 14.8.2013, jímž žalovaný žalobci uložil odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 106 200 Kč, který byl už i zaplacen (fakticky se tak stalo snížením dotační platby o takto vyměřený odvod), vratitelný přeplatek, měl být žalobci ve lhůtě 15 dnů ode dne právní moci rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 28.3.2014 vrácen i bez žádosti. Nestalo-li se tak, má žalobce právo podat námitku (§ 159 daňového řádu) a proti případnému nepříznivému rozhodnutí o námitce odvolání (§ 254 odst. 5 daňového řádu). Proti rozhodnutí o odvolání se pak lze případně domáhat ochrany soudní cestou podle § 65 a násl. s.ř.s. Jestliže v situaci žalobce lze nápravy dosáhnout primárně u správních orgánů (u žalovaného v rámci řízení o námitce, popř. následně u Ministerstva financí v řízení o odvolání proti rozhodnutí o námitce), pak bez toho, že by takový postup žalobce uplatnil, není namístě, aby věc byla přímo pod kognicí soudu; jde o výraz subsidiarity soudní ochrany, na níž je s.ř.s. vystaven a jež se promítá též v pravidlu podle § 85 s.ř.s. Ostatně z postoje Ministerstva financí, jak je patrný nejen z rozhodnutí ze dne 28.3.2014, nýbrž i z jeho vyjádření k žalobě, se jeví jako pravděpodobné, že by žalobce byl v důsledku využití právě uvedených v úvahu přicházejících prostředků ochrany na svých právech uspokojen.

Z uvedeného tedy zdejší soud dovozuje, že žalobce má jiné prostředky, kterými se řádným procesním postupem může domáhat ochrany svých veřejných subjektivních práv. Proto je žaloba žalobou nepřípustnou podle § 85 s.ř.s. Podle § 46 odst. 1 písm. d) s.ř.s. soud odmítne návrh (jímž je v tomto případě žaloba), je-li návrh nepřípustný. Proto byla žaloba odmítnuta.

Byla-li žaloba odmítnuta, žádný z účastníků nemá podle § 60 odst. 3 s.ř.s. právo na náhradu nákladů řízení.

Žalobce zaplatil na soudních poplatcích 2 000 Kč za žalobu. Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený soudní poplatek. Z tohoto důvodu, byla-li žaloba odmítnuta před prvním jednáním (skutková zjištění, z nichž si zdejší soud mohl učinit spolehlivý úsudek ohledně nepřipustnosti žaloby, plynula ze žaloby, z vyjádření žalovaného a z obsahu správní spisu, a tedy nebylo třeba ve věci jednat), zdejší soud rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku; ten bude po právní moci tohoto usnesení vrácen.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 4. listopadu 2015

David Raus
předseda senátu